

Scharreleieren

TEXEL

Guus Peterse

Op excursie met de Vogelwacht. Het oorspronkelijke excursiedoel was Camperduin. Hondsbossche Zeewering, zeetrek, de Putten, de duinen bij Petten, altijd leuk. Maar Texel was leuker. Daar was het Dutch Birding vogelweekend aan de gang, wat betekent tientallen ervaren vogelaars die het eiland uitkammen en al hun vondsten aan elkaar en aan ons melden. Dus besloten we het excursiedoel wat naar het noorden te verleggen. Texel dus. Mooi weer, veel vogelaars, veel vogels, het was een gouden greep.

Allereerst richting Oudeschild getogen. Doel was Dijkmanshuizen, alwaar wintertalingen, smienten, tureluurs, kieviten, een paar bonte strandlopers en meer, maar vooral, het was even zoeken en wachten en even dachten we al aan een valse start maar toen vertoonde hij zich toch uitvoerig: Amerikaanse wintertaling. Een wintertaling, maar dan met een streepje anders, veel heeft het niet om het lijf, maar wel zeldzaam. En ach, een wintertaling is een mooie vogel, dus waarom een Amerikaanse niet?

Verderop namen we nog even wat tijd bij het Wagejot: tientallen bontjes, tientallen bontbekken, een paar kanoeten, een paar zilverplevieren en een flinke groep rotganzen. Maar daarna gauw verder naar bungalowpark Prins Hendrik, want zoals bekend zijn vogelaars dol op zulke prozaïsche locaties als bungalowparken, bedrijventerreinen en parkeerplaatsen. Dus op bungalowpark Prins Hendrik met tientallen lopen zoeken naar een bladkoning die zich, volgens informatie die ons onderweg was toegespeeld, vanmorgen hier zo uitstekend liet zien. Het werd een klassieke zoektocht naar blako, met zijn allen turend tussen takjes en twijgjes naar alles wat beweegt en meestal een vallend blaadje was, met een klassiek resultaat: een halve tel een halve blako in beeld, maar wel met wenkbrauw- en met vleugelstreep. Veel beter liet zich overigens een goudhaantje zien. Ook leuk. Maar ja, veel minder zeldzaam.

Hierna mochten we de eerste bonussoort van de dag in ontvangst nemen, want vooraf niet gemeld: een koereiger die vanochtend was ontdekt vlakbij in polder Eierland. Mooi, druk foeragerend tussen de schapen: daar namen we graag nog even de tijd voor, voor we ons naar De Cocksdorp haastten. Want daar wachtte ons de volgende zeldzaamheid: juveniele roze spreeuw in het tuintje achter de winkel van Marc Plomp. Daar aangekomen was de vogel net gevlogen en toen-ie zich na een kwartier nog niet had laten zien, besloten we eerst even een andere tip op te volgen: een ander bladkoninkje was gevonden in een bosje naast het dorp. Deze deed het veel beter dan die van zojuist. We moesten wel even zoeken, maar toen liet-ie zich toch enkele keren mooi, vrij zien in een nabij struikje. Toen

hij naar een ander bosje vloog, gunde hij ons zelfs nog één maal zijn roepje. Daarmee was blako wel in orde vandaag, dus gauw terug naar de tuin van de roze spreeuw, met het vaste voornemen daar niet weg te gaan voordat ook wij de vogel hadden. Al duurde het een uur.

Dat duurde het lang niet, maar enig geduld werd wel van ons gevraagd. Het werd ons vandaag niet cadeau gedaan. Maar na enige tijd was de vogel ter plaatse. Eerst vrij zichtbaar onder in de reusachtige dennenboom in de tuin, en tenslotte schitterend op het inmiddels beroemde voederhuisje.

Zo hectisch kan vogelen zijn: hollen van de ene zeldzaamheid naar de andere. Maar nu waren alle min of meer geplande soorten binnen, hadden we vrijwel 100% gescoord en eigenlijk meer (alleen een recent gemelde klapekster bij het reddingsboothuisje wilde niet lukken maar daarvoor gaan we dan wel weer een keertje naar de heide op de Stulp) en waren we eindelijk vrij. Hadden we eindelijk de tijd om hier of daar wat rond te hangen en zelf iets moois te vinden en zo ook iets bij te dragen aan de algehele feestvreugde.

Allereerst geprobeerd in de tuintjes, het eerste bosje dat vogels van over zee op de noordpunt van het eiland tegenkomen. Vandaag leverde het niets op.

Daarna naar de Slufter, waar we een mooie groep strandleeuweriken vonden (ook wel enigszins gepland, moet ik bekennen, want getipt). Zeventien telden we er, vlakbij scharrelend in de vegetatie, met fraaie zwart-met-geel getekende koppen. Het was alweer heel wat jaren geleden dat ik zo'n mooie groep gezien heb.

En tenslotte nog even zee meegepikt bij Westerslag. We verwachtten er niet al te veel van, maar we zaten nog maar net toen een vaaltje werd ontdekt, heen en weer vliegend achter de tweede branding. En hoewel het me tamelijk veel tijd kostte om de vogel te vinden, kon uiteindelijk ook ik nog enige tijd van hem genieten. En ik moet zeggen: het was mijn slechtste niet. Een prachtig toetje was het, het toefje slagroom op deze succesvolle dag van zeldzaamheden najagen. En deze hadden we zelf gevonden.

19 oktober 2008